

◆ P o e z i y a

Xəyalə SEVİL

AYRILIQ ŞƏKLIYƏM

Havalar da soyuq davranır mənə,
Aramıza payız giribdi, nədi?
Bir az axşam, bir az sönən işıqlar,
Hər şey bir az ayrılıq dilindədi.
Pəncərəmə bir topa külək dəyir,
Göyün səsi düşür yerin üstünə.
Əllərimi ürəyimə tuturam,
Bu soyuqda qızınıram istinə.
Yağış yağır, yolları su aparır,
Bekar durub çətir-çətir ağaclar.
Ayrılıq şəkliyəm, xatirə kimi
Məni pəncərəmdə çəkir ağaclar.

* * *

Yola düşəcəyə qatar,
Beşcə dəqiqəsi var.
Sən də çıxıb gedəcəksən
Burdan,
Bu durduğun yerdən.
Ömrü zəngli saat kimi
Təkliyə qurduğun yerdən.

Yola düşəcək qatar...
Sol barmağında üzük var.
Baxıram ən doğru həqiqət kimi
Əlimdən boylanan taleyə sarı.
Çoxdan ötürmüşəm
Gələn qatarı.

Yola düşəcək qatar.
O qatara yolçu var.
Bu nə gecikmiş gəliş,
Nə gecikmiş gedişdi.
Bu yolun yoxuşu yox,
Bu yol ancaq enişdi.
Baxışım yıxılantək,
Yanağında yaşa düşür.
Əlimi tuturam yanaqlarıma,
Əllərim yağışa düşür.

Yola düşəcək qatar.
Deyin, deyin bələdçiyə:
“İki sənişini var”.

YENƏ SÖYKƏNMƏYƏ ÜRƏK TAPMADIM

Yenə söykənməyə ürək tapmadım,
Yenə əllərimə qucaqdı dizim.
Yolumuz nə zaman, necə kəsişdi?
Yolumuz nə zaman ayrıldı bizim?
Kimsən?
Səninləyəm!
Eheey! Kimsən sən?
Bu qədər doğmalığ içində ögey,
Bu qədər yaxınlıq içində uzaq.
Yad adam.
Ömrün divar qonşusu...
Ömrün küçə tanışı...
Evimdə nə işin var?!...

ÖMRÜM - GÜNÜM

Ağladım, göz yaşım son sözüm oldu,
Bu tale nə yaman tərs düzüm oldu.
Sənin məndən sonra bir qızın oldu,

Mənim səndən sonra heç... ömrüm-günüm.
 Ötdü yığın-yığın dərd ürəyimdən,
 Bu sənsiz, bu yalqız, pərt ürəyimdən.
 Kimlər keçmədi ki yurd ürəyimdən?!
 Tək sən qalan oldun, keç, ömrüm-günüm.
 Bu eşqin ağrıyan yeriyəm, nəyəm?
 Mən sənsiz dəlinin biriyəm, nəyəm?
 Bilmirəm ölüyəm, diriyəm, nəyəm?
 Məni görən olsan, seç, ömrüm-günüm.

ÖLÜMÜN NÜBAR VAXTIDI

Bu uzun gecənin qaranlığında
 Canıma vəlvələ düşüb.
 Bir kəndir özünü asıb tavandan,
 Məndən əvvələ düşüb.
 Gecədən bir az keçir,
 Saat səhərə yaxın.
 Nə intihar vaxtıdı...
 Ruhum üzü göylərədi,
 Ölümün nübar vaxtıdı.
 Yoxdu burdan o tərəfi,
 Nə günəş, nə də ki, ay olasıdı.
 Bir cüt qərənfilə dönüb əllərim
 Sənəmin üstünə qoyulasıdı.

O atdığı ox da keçdi,
 Keçdi, hədəfə dəymədi.
 Sənin üçün öldürdüm mən,
 Gördüm, bu dəfə dəymədi.
 Oynadığın nə oyundu?
 Düşmür ee, havama düşmür.
 Tanrı baha satır məni,
 Ucuz bildin, amma düşmür.
 Sən ki səs-küy adamısan,
 Mən ki səs-səmirsiz sevən.
 Bir nəm divar, bir uçuq dam...
 Beləyəm- təmirsiz sevən.
 Anlamadın, bilmədin heç,
 Bilmə, mən yenə deyirəm.
 Yarı yolda buraxmazlar...
 Əşşi! Kimə, nə deyirəm?!

Gəl evcik-evcik oynayaq,
Elə bilək həyatdı...
Sonra dur, düşünək bir,
Məni sənin ömrünə,
Kim itələyib atdı?
Nə itələyib atdı?
Nə qədər çox,
Nə qədər az
Yaxşı oldun başqasından?
Nə zaman qayıtdı ruhum
Xəyallarımın yasından?
Mən öz gözümdən düşəndə
Sən də düşürsən, bilirsən?
Mən çoxdan getmişəm səndən,
Sənsə hələ yol gəlirsən.

MƏN DAHA ALLAHA DUA ETMİRƏM

Mən daha Allaha dua etmirəm,
Elə-belə, durub, göyə baxıram.
Göz yaşımı bir topa bulud kimi
Göy üzünə vurub, göyə baxıram.
Nə sözə yatıram, nə də ürəyə,
Nə yol tanıyıram, nə iz bilirəm.
Üzümün, gözümdən nəminə baxıb
Mən indi hər yeri dəniz bilirəm.
Bax, beləcə, yavaş-yavaş buz oldum,
Hərdən bir az gözümdən əriyirəm.
Heç kim bilmir içimdən yığılıram...
Hamı bilir, "gül kimi" yeri yirəm.